

عنوان مقاله:

تحول هویت اجتماعی، پیامد معماری و شهرسازی نوگرا در شهرهای نفتی خوزستان

محل انتشار:

ماهنامه باغ نظر، دوره 11، شماره 29 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

کاوهر رستم پور - پژوهشگر دکتری معماری دانشگاه تهران، عضو هیئت علمی گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر.

غزال مسافرزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر.

حسن نظیف - کارشناس ارشد معماری، عضو هیئت علمی دانشگاه گلستان.

خلاصه مقاله:

در طول سده گذشته تقابل با غرب باعث مقاومت هایی در برخی کشورهای پیرامونی شده و بحث های جدی در حوزه هویت آنها ایجاد کرده است. در ایران نیز ابزار این تقابل در ارایه چارچوبی متمرکز به صورت هویت ملی دیده شده که نادیده گرفتن هویت های منطقه ای را در پی داشته است. حال آنکه هر یک از این نقاط دارای ویژگی های خاص و حتی رویارویی متفاوتی با نوگرایی بوده اند که خوزستان به واسطه اکتشاف نفت و تجربه منحصر به فردی در نوگرایی، یکی از این مناطق است. لذا این پژوهش با این فرض که نظریه هویت اجتماعی دارای قابلیت هایی است که می تواند این نقیصه را پوشش دهد سعی می کند با روش توصیفی تحلیلی و استفاده از اسناد کتابخانه ای و بایگانی ها به ارایه الگویی از هویت در قالب هویت اجتماعی بپردازد که علاوه بر ابعاد هویت ملی ایران همچون دین و سیاست، ویژگی های منطقه ای هویت ساز از جمله فرهنگ، تمدن، سنت و محیط هر منطقه از کشور و قابلیت تبیین تحولات ایجاد شده در هر هویت را نیز در بر داشته باشد. سپس با استفاده از آن، سؤال اصلی پژوهش که چگونگی تأثیر معماری و شهرسازی نوگرا بر تحول هویت در شهرهای نفتی خوزستان است را پاسخ می دهد. نتایج این پژوهش نشان می دهد که جامعه عشایری و روستایی خوزستان به راحتی جذب تمدن غرب شده و با آن سازگار شده اند که منجر به تحول تدریجی هویت سنتی و شکل گیری هویتی جدید در شهرهای نفتی شده است. تعمیم این موضوع برای کشور ما - که بخش عمده ای از آن را مردم عشایری و روستایی تشکیل می داده است - می تواند در ایجاد نگاهی نو به هویت یابی معماری و شهرسازی مفید باشد.

کلمات کلیدی:

هویت اجتماعی، نوگرایی، خوزستان، شهرهای نفتی، معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/302290>

